

RECORTS

DE UNA

EXCURSIÓ A ITALIA

Que 'l corresponsal qu'enviarem á presenciar la bo'adura del creuher *Cristóbal Colón* ha complert ab nosaltres y ab nostres estimats lectors, ho veurán aquests en las pàgines del present número. Cap mes publicació nacional ni estrangera ha donat la reproducció gràfica tan completa y acabada de aqueix acte importantíssim y de gran transcendència y significació, per lo mateix que revela no sols l'augment de la marina de guerra espanyola ab un nou barco de grans condicions, sino ade-

més un nou llast de simpatia entre dos nacions germanas: Italia y Espanya.

Nosire corresponsal regressá de son viatge entusiasmát de la bellesa de aquell país y agraïdíssim á las atencions sens fi, de que al igual que 'ls demés representants de la premsa espanyola, sigueren objecte, tant durant la travessia, com mentres permanesqueren en terra italiana, lo mateix á Génova que á Florencia y Roma.

Descriure un per un los obsequis que reberen; enumerar las festas qu'en son honor se celebraren; consignar las agradables sorpresas que 'ls tenian reservadas tots quants feren de l'hospitalitat un empenyo d'honra, competint ab esplendides y amabilitat, ens exigiria un espay del qual no podém disposar, y per altra part ens obligaria á repetir lo que ab gran riquesa de detalls y pormenors han consignat los corresponsals de la premsa diària, en sos respectius periódichs.

Preferim cenyirnos á lo que no ha donat ningú: á la reproducció gràfica del succés, en consonancia ab lo caràcter de periódich ilustrat que te l'ESQUELLA DE LA TORRATXA.

No obstant, no deixarém la ploma, sense fer constar que 'l nostre corresponsal al trobarse á Roma, hagué de diferir de alguns periodistas espanyols que portats sens dupte mes de la curiositat que de son zel religiós, assistiren al Vaticá á oir la missa papal, precisament lo dia, en que la ciutat eterna celebrava ab solemnes festas patrióticas, l'aniversari de sa gloriosa emancipació.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA preferí unir-se als companys que en un dia tan senyalat, depositaren una corona de flors sobre 'l sepulcre de Víctor Manuel, autor de la unitat de Italia.

No hauria procedit may d'altra manera; pero ab mes motiu se cregué obligada á ferho, en justa correspondencia á la generositat del poble italiá, á la hidalguia de la premsa de aquell país y al respecte degut als poders constituhits, alguns de quals representants prengueren part activa en los obsequis dispensats als periodistas espanyols.

Apart dels seus ideals, LA ESQUELLA procurarà no olvidar may en tots los seus actes, las exigencias de la cortesia y las lleys de la correcció.

CRÓNICA BARREJADA

Barcelona está á punt d'electrizar-se.

Lo que no s'ha fet en deu anys se farà en deu senmanas. Nosaltres som aixís. Tenim á honra construhir en 53 dias un gran hotel com el que va aixecarse al Passeig de Colón durant l'Exposició, y 's donan cassos freqüents com el que durant las festas del Centenari va oferirse ab motiu de l'*escala noble* de la Casa Gran.

No 'n feya poch de temps que s'hi treballava! Quina manera de roncejar tothom, desde l'arquitecto al últim manobra!... Pero l'arcalde va dir:—Dintre de vuit dias l'escala ha d'estar llesta, *costi lo que costi*. Aquest mot *costi lo que costi* fa miracles, y en efecte, vuit dias després, los convidats á una de las recepcions del Centenari, pujavan al Saló de Cent per l'escala noble, y la seva admiració no tenia límits, quan algú de la casa 'ls deya:

—Mirin: ¿veuen aquell capitell tan ben labrat? Donchs encare no fa vuit dias que la pedra era arrancada de la cantera de Montjuich.

Aixó sí: l'assombro de tothom era mes gran encare, quan va saberse que aquella escala comensada ab tanta mandra y habilitada, ja que no acabada ab tanta pressa, havia costat de moment la friolera de 40,000 duros, sens perjudici dels que s'hi haurán de afegir si algún dia 's decideixen á terminarla.

**

No diré que las empresas particulars que han prés al seu càrrech l'empenyo d'electrizar-nos, imitin en punt á despilfarros al Ajuntament de Barcelona, que ja no serian empresas particulars, si no miravan ab exquisit cuidado per la escrupulosa gestió dels seus interessos.

Pero que desplegan en lo seu treball una febre devoradora, aixó sí que no pot negarse. Han dormit molts anys, mentres las principals ciutats del mon anavan utilisant los beneficis de l'electricitat, y avuy que tot de un plegat se despertan, sembla que no hi siguin á temps. Quina manera d'empaytar-se!... Talment se diria que son ciclistas *batent lo record* á competencia.

Si l'una obra valls en trenta carrers per enterrarhi 'ls cables conductors del fluit, l'altra n'obra en trenta un, y ab aquest deliri de trasbals, Barcelona sembla avuy un camp perdut, sentintse per tot arreu pera major recreo dels vehins, l'eco trist de la trompeta que en substitució del «¡oh, issa!» s'emplea per uniformar l'esfors dels treballadors. Trompeta que no pot compararse á la del Judici final destinada á ressucitar als morts, ja que la que avuy s'utilisa, serveix tan sols pera matar de migranya als vius.

Las empresas sostenen el punt com unas desesperadas; y si l'una anuncia que la xamaneya de la seva gran fàbrica tindrà xeixanta metros d'altura, l'altra pregonia que la seva n'tindrà xeixanta un, un metro més que 'l monument de Colón.

Lo mateix sistema emplean l'una y l'altra pera cassar abonats, que s'avinguin á consumir la llum eléctrica que 's proposan fabricar. Se promet fer la instalació de franch y proporcionar lo fluhit á preus baratíssims.

—¿Y donchs que fá D. Tomás?—preguntavan á un propietari.—¿Qué no posa la llum eléctrica á la seva finca?

—Encare no—va respondre—vull esperar á veure si me la donan de franch. ¿Y vosté?

—Jo esperaré á que me la donguin de franch y además 'm passin un tant cada dia. L'empresa que sigui mes rumbosa que conti ab mí. M'abonaré ab la que 'm pagui mes.

—Pero home; aixó no arribará may.

—Fugi d'aquí: ¿qué no sab que ab l'electricitat no hi ha impossibles?

D. Tomás va quedarse pensatiu, com dihent:—¿Quí sab!

Una tonelada de incens, pel cap mes baix, cremava 'l *Noticiero* en honor de D. Francisco de Paula Rius y Taulet, lo dia en que 's cumplí 'l sisé aniversari de la seva mort.

Síntesis de aqueixa columna espessa de fum aromátich: que si D. Francisco despilfarrava, 'ls seus